

יו"ל ע"י מכון כלי לקבל שע"י בחורי ישי"ג דחסידי ברסלב מתיבתא

לקבל

להתחזק ולהתעורר בעצת העצות
של רביה"ק הנגמ"ח מברסלב זיע"א
גליון 1 טבת תשפ"ג

באיל תערג
על אפיקי מים
בן נפשם תערג
לקבל...

ברתזוכן העניינים

3 דבר העורך / מה חיפש מוהרנ"ת אצל רביה"ק?

דיבורי קודש / על עצת ההתבודדות

דיבורי הרה"ח ר' נתן ליברמנטש שליט"א הרה"ח ר' יואל משי זהב שליט"א והרה"ח ר' שמואל אנגל שליט"א שנשמעו במעמד האדיר 'לקבל'.

10 ההתבודדות / שירת המתבודדים

שטארק זיך / ומקבלים דין מן דין

מכתבי חיזוק מבחורי ישיבתנו הק' בענין ההתבודדות והשיחה בינו לבין קונו
מכתב א · איך לעשות התבודדות כמו מלצר...
מכתב ב · מי עוד נקרא 'מפורסם של שקר'?
מכתב ג · איך עוברים על 'גשר הצר'?
מכתב ד · על ה'ליקוטי הלכות' המבהיל...
מכתב ה · למה לפעמים נרדמים בהתבודדות?
מכתב ו · על המונח ב'גדולה' ו'עליונה'...

נקודה למחשבה

1. כשאתה מרגיש כמו כוס ריקה
2. כרטיס לגן עדן

20 ממי אתה מפחד? / טור נוגע

21 נחמן תתעורר!!! / סיפור מרטיט

22 מתבודדים מספרים / על המלחמות וההחלטות

הערה חשובה: מחמת קוצר הזמן לא הספקנו להעביר את כל המאמרים לביקורת הרמי"ם, ע"כ יתכנו שגיאות וטעויות, וה' יעזרנו שלא ייצא מכשול וטעות מתחת ידינו.

חלק נכבד מהוצאות הגליון נתנדב

לע"נ א"מ ר' אלעזר ב"ר שלמה יהודה ז"ל
נלב"ע ל' כסליו

ולע"נ א"מ מרת איטה ב"ר דוב בעריש ז"ל
נלב"ע ז' טבת

נתנדב ע"י ר' בנימין בן איטה שליט"א
לברכה והצלחה ברוחניות ובגשמיות וכטו"ס

יו"ל ע"י מכוון כלי לקבל
שע"י בחורי ישי"ג מתיבתא
דחסידי ברסלב בי"ש

עיצוב גרפי:

אקסטזה

קרדיט תמונות: גנזי ברסלב, אמנים נוספים.

דבר המערכת

אשר כולם מתקבצים אל הצדיק האמת: רבינו הוא הרופא הגדול, ואצלו נמצאים כל סוגי החולים, כך הדגימו לנו זקני אנ"ש, רביה"ק אורו של עולם ויסודו, צדיק אמת, קדוש עליון. צונו לבוא אליו והבטיח לנו שאם נגיע אליו הוא יתקנו בתיקונים שאינו יכול לפעול בכל השנה ואלפי חסידים נאמנים, בתמימות ובפשיטות ובאמונה צרופה מקיימים דבריו בכל מחיר! ברסלבער בחור יקר!

אשריך שאתה כוסף ומתייגע ונחוש בנחישות רבה להגיע לרבי כל שנה אבל זאת עליך לדעת שעצת ההתבודדות גם היא מקורה ושרשה מאותו רועה נאמן ומסור! אותה אמונה צרופה ברבי - שהובילה בשנת תש"פ אלפי אנשים להוזיל מכיסם זהב לרוב! להימצא בשלל מדינות ברחבי העולם! להפעיל שתדלנים בכל הכח! ולעשות כל טצדקי להיות אצל הרבי - אותה אמונה צריכה להובילנו לשמור על קביעות ולא לעבור את היום ללא [שעה] התבודדות בשופ"א.

וכשבסלבער בחור מוצא את עצמו עייף במטה והוא נזכר שלא עשה התבודדות היום - הוא צריך להתאזר בהתגברות על היצר ובנחישות ועקשנות לקפוץ מהמיטה (אגב, תשאלו כל מתבודד, יום שזה מגיע ביותר התאמצות, זה תענוג הרבה יותר מכל יום). בדיוק כמו שהיה קופץ מהמיטה שלוש ימים לפני ר"ה כשאומרים לו שהגבול נסגר... והכלל הוא: שרבינו צווה לעשות התבודדות בכל יום - ועלינו לקיים. יתן ה' שנזכה אמן.

הוא הבורא! הוא היוצר! הוא המנהיג! התכלית הוא לעבוד את ה'! ולדבקה בו ית' בתורה ותפילה! כל זה היה ברור למוהרנ"ת ללא כחל ושרק אך הצימאון שבער בו היה "איך אני יזכה לזה"?!!?! ועל זה חיפש וחיפש הוא לא הניח לנשמת היוקדת לנוח, ומוהרנ"ת זכה ומצא את אשר איוותה נפשו בהיכלו של רבינו - הנהר המטהר כי בכל המקומות זכה לראות גדולת עבודתם של הצדיקים תקפם ושגב מעלתם אך דבר אחד לא מצא רק אצל רבינו - "שגם אני יזכה לבוא לכל זה"...

וכשזכה והתקרב אזי דיבר עמו רבינו ואז גילה לו את עצת ההתבודדות כמובא בכוכבי אור: "ובאמצע השיחה לקחו אדמו"ר ז"ל בידי הק' סביב כתפיו וענה ואמר לו בזה הלשון "אין וויטער סע זייער גיט אז מע רעט זיך אויס דאס הארץ פאר ה' ית' היינו אזוי וויא מע רעט זיך אויס דאס הארץ פאר איין אמת'ן גיטן פריינט" עכ"ל.

ומוהרנ"ת הקדוש לקח עצה זו באש קודש וכשמסופר שם: "ומיד נכנסו אלו הדברים בלבו כאש בוערת (שים לב איך הצליח מוהרנ"ת להיות יהודי כשר) והבין תכף שע"י עצה זאת בודאי יהיה נעשה איש כשר כראוי עכ"ל (ועיין שם עוד ההמשך) ובאמת מוהרנ"ת קיבל עצה זו ועלה למדריגות עצומות וכו' ע"י דבר זה.

מדי שנה בר"ה בנסיעה לאומן כל אחד מאיתנו פוגש את אותם הדמויות מקורבים טריים, בעלי תשובה חדשים ברסלבער'ס וותיקים בחורים צעירים עם כל עמך בית ישראל בקיבוץ גדול אחד,

לכבות נר
קטן צריך
כיסוי קטן
לכסותו
אבל
פרוז'קטור
ענק צריך
כיסוי
ענק..
על עניין
התפילה
אין שום
כיסוי רק
זילזול...
וזה
ההסתרה
הגדולה
ביותר!
לקנר' 3

דיבורי קוז'ע

דיבורים תוצבי להבה

מהרה"ח הישיש מזקני אנ"ש ר' נתן ליבערמנטש שליט"א

בכנס האדיר "לקבל" ר"ח חשוון תשפ"ג בהיכל ישיבתינו הק'

כדי לכבות נר קטן צריך כיסוי קטן
לכסותו אבל פרוז'קטור ענק צריך כיסוי
ענק על עניין התפילה אין שום כיסוי רק
זילזול וזה ההסתרה הגדולה ביותר!
הפסוק אומר סביב רשעים יתהלכון
כרום זולות לבני אדם הם עושים
הסתרה סביב כל דבר שבקדושה אך
על "כרום" הדבר הגבוה עוזר להם רק
זילזול!

רבינו אומר "גאר מיין זאך איז תפילה"
בפשטות הטייטש הוא שכל מה שרק
יהיה התקרבות לה' ומה שאתה צריך
תמיד לה' כל האדם כולו הוא רק
תפילה, נאר מתפלל זיין אך רבינו הרי
מדבר מתפילה ויש הרי עוד דברים
ברוחניות והכרחיות בגשמיות.

אלא צריך שכל דבר "זאל זיין
אויסגיבעטן" שכל המעת לעת יהיה
עם תפילה ותפילה, ההתבודדות
פירוש מה שיש לך בלב תגיד לה' ית' -
הכל, שמעתי מר' לוי יצחק אחד רק
מבקש מה' אומר לו הקב"ה "וכי רק
בקשה יש לך ואין לך מה להודות?"
למעשה יש לכל אחד במה להודות לה'
- בראתני כיהודי וכו' להגיד לרבש"ע
"גיואלד הרי אתה יודע איך אני נראה
כן אני"...

...אומר לכם דבר שבוודאי יגיע לכם
לעזר. מצוות שופר הוא קרן של
בהמה. שערות הם פסולת של המוח
ואצל בהמה זה יוצא בקרן והקרן
הזאת מוציאה את המצווה הק' של
שופר וכשמשיח יגיע ג"כ יהיה בשופר
אבל יוצאים במצווה הק' של שופר
כשהאדם הוא זה שתוקע כמו"כ אני
השופר פסולת מוחו של הצדיק אבל
הרבי הוא זה שמדבר עד כאן ההקדמה.

רבינו אמר גאר מיין זאך איז תפילה
ומש"ה עובר עליו כל הרדיפות כי
תפילה זהו דבר העומד ברומו של
עולם ובנ"א מזלזלין בה. ואנו אחר
שמאמינים צריכים להבין מה קורה
כאן? וכי חסר צדיקים שעסקו
והתייגעו בתפילה והיו בכבודו של
עולם ומדוע תפילה זה עניינו של
רבינו דייקא.

אלא משמעות הכוונה מיין זאך איז
תפילה אינו רק הג' תפילות אלא כל
התקרבותינו לה' ית' הוא רק ע"י תפילה
זה מגלה רק רבינו כי שאר צדיקים
עבדו בכל דבר לגופו של עניין אבל
רבינו אומר כל דבר תאוה וניסיון
תבקש מהשי"ת.

לכבות נר
קטן צריך
כיסוי קטן
לכסותו
אבל
פרוז'קטור
ענק צריך
כיסוי
ענק..
על עניין
התפילה
אין שום
כיסוי רק
זילזול...
וזה
ההסתרה
הגדולה
ביותר!

צריך
שכל
דבר
"זאל"
זיין
אויס-
גיבעטן
שכל
ה"מעת
לעת"
יהיה
עם
תפילה
תפילה
ועוד
פעם
תפילה...

ואח"כ פתח את הוילון ושם ראה שכל מה שהיה אצל הראשון היה גם אצל השני והמלך שיבח את זה מאוד... כי יש את הצדיק האמת שהוא כל ימיו עשה ציורים נאים כ"כ והעצה היא "א שפיגל" שזהו ביטול אל אותו צדיק "צום הייליגן רעבין" וכשיש את זה רואים שכל מה שרואים שם רואים כאן "מיין עצה זיך ראטעווען פאקיסט".

העצה להינצל הוא ביטול אל הרבי הקדוש וכשזוכים להתקרבות מבינים וכו' שמה שהיה עד עכשיו היה קינדריש וכשמתפללים עוד רואים שמה שהיה עד עכשיו היה... אבל זה רק אחד שעושה מה שביכלתו ולכן ה"שפיגל" הוא עצתו אבל צריך לדעת שהדבר הראשון זה ההתקרבות אבל צריך גם להשתדל ויש כמה עצות, אבל העיקר זה תפילה - תתפלל על הכל שכל המעת לעת יהיה תפילה הכל תפילה!

אני מברך אתכם שה' יעזור שתלכו לעילא לעילא וכו'.

(נ.ב נכתב לפי הבנת הכותב)

ועוד שמעת מרלו"י שגם כשגומרים את ההתבודדות לא לגמור עם לב נשבר אלא להודות ולהישאר עם התחזקות!! ולקום מההתבודדות בשמחה עם רקידה של שמחה!

רבינו אמר שהיה צריך לעשות התבודדות כל היום, הראש ישיבה של רבינו היה תפילה ומשם הוא למד את הנגלה והנסתר כי עסק כל הזמן בתפילה! אך לנו הוא אמר מאחר שאנו שוברים את לבבינו עלולים אנו ליפול לעצבות לכן אנו צריכים שעה! וזה בעצמו שעושים כי רבינו ציווה - זה עצמו התיקון!

מובא בחיי מוהר"ן ממלך שבנה פלטין ורצה לצייר את זה בציורים נאים ושכר ב' אומנים ונתן לכל אחד מחצית הארמון לצבוע ואחד הי' זריז וצייר מהר וכו' והשני התעצל וכשהגיע הזמן התחיל להבין שהמלך יתבעו לכן כיסה עם וילון את המחצית שלו וצבע את זה בצבע שחור כמו מראה למעשה המלך הגיע וראה את העבודה של הראשון ואח"כ פתח את הוילון שם וראה את העבודה של הראשון

דיבורי קודש

דיבורים מחזקים ומאירים

מהמגי"ש הרה"ח ר' יואל משי זהב שליט"א

בכנס האדיר "לקבל" ר"ח חשוון תשפ"ג בהיכל ישיבתנו הק'

ומשם מקבלים כח לכבוש את היצה"ר וכן בקדושה שעושים איזה כבישה קטנה וזה מאיר על ההתבודדות וכן צריך מדי יום ביומו לעסוק הרבה לדבר אל ה' אפילו בלא "אור" וכו' וזה יתן לו כח לשמירת הקדושה וכו' וברבות הימים והשנים יתגברו הנקודות של הדיבורים וכו' עד שיזכה לשלימות לשה"ק ושמירת הברית.

ומוהרנ"ת מוסיף שזה לא רק שבהתבודדות זוכה לשמירת הברית היינו שע"י תפילתו זוכה לשמירת הברית אלא זהו גם תיקון הנפש, כמו ששו"ע הוא תיקון גם התבודדות הוא תיקון נפלא וכמו שמוהרנ"ת כותב שעיקר התשובה הוא להרבות בהתבודדות להשי"ת, ומביא את המדרש על הפסוק שובה ישראל וכו' כי כשלת בעוונך וכו' וקחו עמכם דברים היינו שהתשובה העיקרית הוא לדבר להשי"ת הרבה.

ובתפלת המנחה מסביר מוהרנ"ת את הפסוק "שפכי כמים לבך", שהאדם צריך לשפוך דיבורים להשי"ת כמו מים - כמו השופך מים בעלמא, ואפי' שאינו מרגיש כלום צריך 'לשפוך' דיבורים... ובוודאי ששלמות ההתבודדות הוא שיזכה האדם לשפוך שיחו בדמעות ובתחנונים אך אסור להמתין להרגשים ודמעות רק להרבות בדיבורים אפי' בלא שום רגש. ועל זה לוחם הבעל דבר בכל כוחותיו

אשרינו מה טוב חלקינו ומה נעים גורלינו אנו יודעים מרביה"ק הנחל נובע מקור חכמה שהוא יכין את העולם לגאולה השלימה והוא לקח ערבות על העולם. הקב"ה התייעץ כביכול עם נשמות הצדיקים לפני בריאת העולם ועיקר הדרך שהשיג רבינו שע"ז יוכלו לתקן את הכל הוא בדרך של תפילה והתבודדות.

רבינו הלך מדרגא לדרגא אך העיד שהעיקר שע"ז זכה ע"י שהלך בתפילה והרבה בתחנונים וע"ז זכה למה שזכה ורבינו לא שמר את עצמה הזו לעצמו אלא ריחם עלינו ולימד אותנו דרך נפלאה זו וגילה שאין שום דרך אחרת!

מוהרנ"ת הגיע לרבינו מייד אמר לו "און ווייטער איז גוט אז מ'רעדט זיך אויס דאס הארץ פארן אויברשטן".

רבינו מדבר בתורה י"ט ששלמות לשון הקודש ושמירת הברית תלויים זה בזה ושואל מוהרנ"ת (הלכות חדש) לכאורה נפל פיתא בבירא כי אם אין לי את זה אין לי את זה?

ומוהרנ"ת כותב ששלמות לשון הקודש הוא תורה והתבודדות ותפילה והתירוץ הוא (הלכות חדש ד') שצריך להתחיל בשניהם מעט מעט ואף שכשמתחילים לדבר דיבורים אין עדיין את השלימות לשון הקודש בכ"ז נמשך הארה מהשלימות

האדם צריך לשפוך דיבורים להשי"ת כמו השופך מים בעלמא, ואפי' שאינו מרגיש כלום צריך 'לשפוך' דיבורים...

הוא התבודדות והצדיק בונה מהם בנינים נפלאים ומהפך העוונות והשגגות לטוב גמור, וכמו שידוע בשם רלוי"צ בנדר שבעולם האמת הרי הכל רשום ונרשם שם אך יום שעושים התבודדות מעבירין את הדף והדו"ח של אותו יום..!

ובאב"י הנחל מבאר בתורה זו ע"פ מה שרבינו אומר שילכו חזו' על ר' שמעון בר יוחאי שהוא עיר וקדיש מן שמיא וכו' וההמשך הפסוק הוא ואמר גודו אילנא, ורשב"י הרי קידש לשון תרגום היינו שהכניע את הקליפה הזו שגם על ידה אפשר להתקרב להשי"ת אך כל זמן שיש ה"שבעים לשון" - הרע הכולל של כל התאוות צריך תיקון מיוחד, וזה גילה לנו רבינו תיקון נפלא ונורא שמקדש כל השבעים לשון היינו "התבודדות" שאפשר לדברה ולקיימה בכל לשון שהוא! וזהו ההמשך ב'לכו חזו' ועכשיו יש נחל נובע וכו'! ומזה אפשר לראות ולהבין קצת גודל מעלת עצה נפלאה זו.

מי רואה צדיק כזה המגלה עצה נפלאה כזה ואינו רץ ואץ לקיימה כי זהו עצה פשוטה המתאמת לכולם! ומתקן נפש האדם הן על העבר והן על לעתיד!
יה"ר שנזכה להתחדש בזה מתוך אמונה חזקה ברבינו ונזכה לשלימות התיקון אמון.

(נ.ב. נכתב לפני הבנת הכותב)

שמכניס לאדם בלבולים נוראים על זה, שאומר לו ראה הנך עושה התבודדות בלא שום רגש - סתם דיבורים יבשים ומחליש דעת האדם מאוד ועל זה לבד צריכים אנו להתפלל הרבה להשי"ת שנזכה להתבודדות יום יום בלי דיבורים עם דיבורים וצריך להיות חזק בזה ולהשליך את הגוף שלנו לשדה לשעה ולנסות לדבר להשי"ת על מה שמעיק על ליבנו וישנם ימים שנזכה לדיבורים וישנם ימים שלא נזכה לדיבורים אך אין זה אומר ח"ו שזה לא התבודדות, היסוד של התבודדות הוא לקחת את גופנו להשליך אותו לשדה / לחדר ולהתחיל ולנסות לדבר דיבורים.

ושמעתי מהרה"ח רלוי"צ בנדר שעיקר הטענה בעוה"ב הוא "על דבר אשר לא צעקה" - למה לא התבודדת וצעקת להשי"ת על המעברים שלך, כי ברגע שהאדם מגלה דעתו בתפילתו שרצונו לעשות רצון קונו זהו ענין אחר לגמרי. וכמו שמוהרנ"ת מבאר בהלכות ר"ח לגבי תפילת המוסף שאנו מבקשים שנזכה להקריב קרבנות, שחוץ מזה ע"י כל התפילות יבנה ביהמ"ק ונזכה לזה אף גם עכשיו שאנו מבקשים עוד ע"ז זהו בחינה שזוכים עכשיו לזה ונחשב כאילו הקרבנו, וכן בכל התאוות ומידות רעות חוץ מזה שנזכה בסוף לצאת מזה ע"י תפילתנו אף גם עכשיו אם אנו צועקים ומתבודדים ע"ז נחשב כאילו לא עשינו זאת, ובהלכה על תורה זו מוסיף מוהרנ"ת שחוץ מזה שנחשב כאילו לא עשהו אף גם נתהפך - - - לשגגות, והצדיק האמת מהפכו לטוב גמור!

היינו שה"וואפנע און ציגל" שאנו מביאים

להתפלל
הרבה
שנזכה
להתבודד
יום יום...
להיות
חזק
בזה
ולהשליך
את
הגוף
שלנו
לשדה
לשעה
ולנסות
לדבר
להשי"ת..

דיבורי קודש

דיבורים נפלאים

מהמגי"ש הרה"ח ר' שמואל אנגל שליט"א

בכנס האדיר "לקבל" ר"ח חשוון תשפ"ג בהיכל ישיבתינו הק'

מה שביכלתו והשי"ת יעזור וירחם עליו והמשיך עם תפילות וכיסופין לזכות להיות ר"ה אצל רביה"ק, ובתוך כך נודע לאחד מחבריו שיש לו דרכון ואין בדעתו ליסוע ע"כ ביקש ממנו שרוצה להשתמש עם הדרכון שלו, והנ"ל חשב כיון שאין רואה את עצמו נוסע אזי לפחות שחבירו יסע ויהיה שלוחו.

ואולם הקב"ה שומע תפילות, וסיבב הכל לטובתו, כך ששבוע לפני ר"ה התקשר אליו חבירו שרצה להשתמש עם הדרכון שלו ואמר לו שמכמה סיבות הוא לא יכול ליסוע עם הדרכון שלו, והיות והוא כבר קנה כרטיס טיסה עם סידור של אש"ל, ואפי' סים להתקשר לא"י, הרי הוא מוסר לו הכל, וקבל סידור מלא לנסוע לאומן.

וסיפר לי שאינו יכול לתאר איזה התרגשות היה לו כששמע הבשורה הטובה הזאת והיה צריך להתארגן תוך שעות ספורות ולהגיע לשדה התעופה, אשרינו שזה עיקר הדרך להגיע לרביה"ק לר"ה, ולכל העיצות שגילה אדמו"ר ולכל המדריגות ע"י תפילה אשרינו שזכינו להשתתף בסעודה הודאה כזאת לחזק בני הנעורים בעבודת ההתבודדות ויה"ר שנוכה להתמיד בעצה הזאת עד שנוכה לגאולה השלימה ובנין ביהמ"ק בב"א.

זה זכות מיוחדת להשתתף במעמד כזה "סעודת הודאה" על מה שזכינו לעשות "התבודדות" במשך השנה האחרונה ולהתחזק ולהתחדש לעשות התבודדות שעה אחת מידי יום ביומו כרצון רביה"ק זיע"א.

ואמנם שאנחנו רגילים להשתתף בסיומים על התורה בשמח"ת וכן סיומים על מסכתות הש"ס, ואין אנחנו רגילים לעשות שמחת סיום על מצוות פרטיות אבל אליבא דאמת מן הראוי לעשות סעודת סיום והודאה על כל קיום של כל מצוה ומצוה ועאכו"כ על העצה של התבודדות שהיא יסוד כל התורה כמבואר באריכות בספרי רביה"ק, בודאי ראוי ויפה לעשות סעודת הודאה על העבר, ולבקש על העתיד ולהתחדש ביתר שאת ויתר עז.

ורציתי לספר עובדא אחת שרואים מגודל מעלת ההתבודדות והרצונות והכיסופים להשי"ת השנה כשחזרתי מאומן פגשתי אברך ממשפחה מאוד חשובה שגר בעיר בת-ים וזכה להתקרר לרביה"ק, וסיפר לי שבקיץ של השנה האחרונה תשפ"ב היה לו רצונות וכיסופים גדולים להגיע לקיבוץ הק' לר"ה והתפלל ע"ז הרבה, אולם כסף מנלן ולא היה בידו פרוטה לקנות כרטיס לנסיעה, ואח"כ התיישב בדעתו שכסף להוציא "דרכון" יש בידו, וע"כ יעשה

אשרינו

שזה

עיקר

הדרך

להגיע

לרביה"ק

לראש

השנה,

ולכל

העיצות

שגילה

רביה"ק

ולכל

המדריגות,

הכל

ע"י

תפילה...

רשמי הזדה

מה נהדר היה המחזה

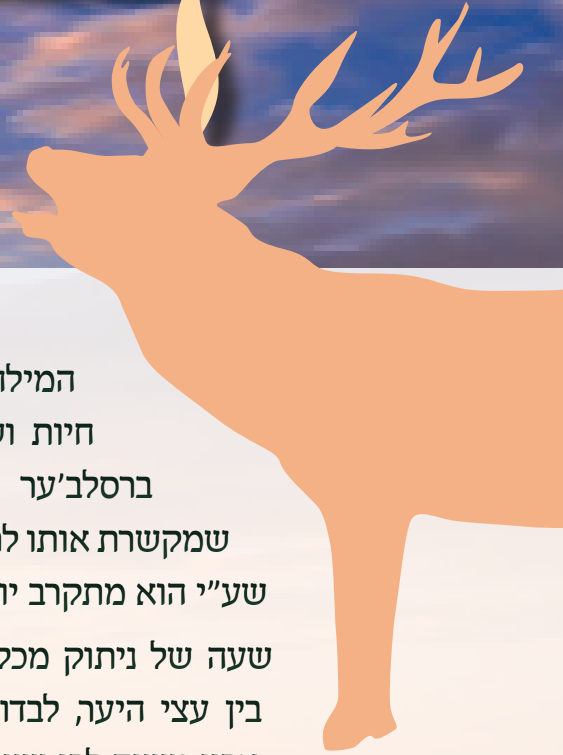
כשבחורי ישיבתנו הק' מתחזקים ושואבים
חיזוק והתעוררות בעצת העצות
מפי השמפיעים וזקני אנ"ש

ברצון קיבלו עליהם

כלל בחורי ישיבתנו הק' להתחזק
ולעסוק בהתבודדות ושיחה בינו לבין קונו
מידי יום, חוק ולא יעבור!

הרתבוד

שעה של התחזקות והתעוררות, דין ומשפט, וחיפוש נקודות טובות, הרגשה שלא ניתן להביע במילים גשמיות! זאת הרגשה שרק המתבודד יחוש בה לשפוך את הלב ולהשאיר אותו זך ונקי!

שעה שבה ניתן לשתף את מי שאוהב אותי באמת, בכל מה שקורה אתי, ובה אדבר לפניו רצונותי וכיסופי.

בשעה זו אומר לו מה מפריע ומציק לי ואיך התנהגתי, אתוודה אתחרט, ואתחיל מחדש.

המילה שמכניסה חיות ושמחה בלב כל ברסלב'ער בחור, העצה שמקשרת אותו לרבינו הק', הדרך שע"י הוא מתקרב יותר לבורא ית'.

שעה של ניתוק מכל הבלי העוה"ז, בין עצי היער, לבדו המתבודד עם אביו משיח לבו ושופכי כמים.

שעת תענוג רוחני עוצמתית ביותר, ההודאה, הבקשה, השמחה, והבכיה הכל הכל בשעה הק'.

ברסלב'ער

כאשר תתבודד כל יום ויום, יהפכו חייך לימים נעימים ומתוקים, תדע איך את ה' באמת אוהבים ותזכה להיות איש כשר, שאינו יודע ממכאוב וצער, וכל חייו הוא מאושר, מיום ליום יותר ויותר עם או בלי דיבורים, העיקר ששעה מתבודדים, ואפי' אם סתם יושבים, ובלבד שיכוון לבו לשמים לא תמיד זה מאיה השטן כוחותיו מגביה את האמבטיה הרוחנית מקרה, מפריע לצאת להתבודד ביער אבל אינו יותר מקליפת שום, וריק הוא, אין בו כלום, העצה הוא פשוט להתגבר ולקום, להתבודד כבכל יום ויום ולפעמים מתלבש הס"מ במצווה, וטוען הרי זה ביטול תורה או על חשבון התפילה, אולי עדיף בכלל מקווה וזו החכמה והתבונה והעצה, לרוץ אז מיד לשדה, ולשפוך את הלב לבורא, רצון רבינו הק' תעשה ואם יש כח המדמה שאין לך זמן עתה ברחת ליער ולשדה במרוצה, ותבקש להנצל מהקליפה ולקבוע כל יום שעה, שאז לא קיים עולם הזה, רק אותה לבד עם הבורא, ממש מעין עולם הבא...

ועל זה לבד הרבה, להתבודד ולבקש מהבורא, שכל יום לפחת שעה, אתבודד ויהי מה, בקביעות איתנה ובוודאי

הדורות

לי לאורך כל היום.
הכוחות מתחדשים, השמחה גוברת,
כאשר מן השדה יוצאים, לאחר שעה
התבודדות, אדם חדש לגמרי חשים.

יש קונה עולמו בשעה אחת כאשר בבי"ד
שלמעלה העוונות נמחקים והן נהפכות
לזכויות ומצוות גוררות מצוות ומתרבין
הזכויות.

אשרינו שזכינו להתקרב לרבינו, ולהתבודד
יום יום שעה שע"י כך נזכה להיות אנשים
כשרים אמן כיה"ר.

שישים דקות בהם אני מקיים רצון קדשו
של רביז"ל, עם דיבורים או בלי, עם
"מוחין" או לא אבל זה בטוח אני אשב
שעה בעקשנות כל יום ללא ויתורים.

העצה המרפאה את נפשי הפצועה
ומצילה את נשמתי מידי האויב וגרורותיו
ומחבשת את כל אברי המרוסקים ומחזקת
את רוחי.

העת בה אני סמוך לבוראי, ומחדש קרבותי
אליו, בה אני מדבר כמו "אמתער גוטער
פריינד" כאהבת אב ובן באמת והוא עוזר

בהזור!

על ידי זה תקדש את נשמתך הטהורה, ותחזק את גופך השקוע, בכל מיני שטות ותאוה ותזכה
להיות בשמחה גדולה, ולקיים רצון צדיק באמונה, הרוצה להצילך מכל רעה, מתאוה וקליפה
טמאה ועולמך תראה בחיך, שתתקרב יותר לתכליתך, ומה יותר אומר לך, תתבודד ותראה זאת
בעיניך ועוצה לך עצה לבלי להתעמק במחשבה או לחקור בחכמה, רק תקיים זו העצה ויערב לך
בזה ובבא.

וכך תתבודד תמיד תמיד, וחזק תהיה היתד, כי זה כל היסוד של הרוצה את ה' באמת לעבוד וכשיחה
הידועה מאוד, שהקב"ה בעצמו הוא העד על אדם המתבודד, שאין בו עוון ונדנדו ומה לנו יותר מזה,
וחלילה להיות שוטה, המשליך מתנה יקרה, אשר אין לה כלל תמורה ואשרי זה שעולמו קונה על ידי זו
השעה, שקונה עולם הבא, וחי באושר גם בעולם הזה לכן אחי ויקירי לדעה, הבה נחזק ונתחזקה ובכל יום ויום
שעה נתבודד בעקשנות חזקה ונחיה חיי עולם, בקדושת רבינו, ונכה לכל טוב בזה ובבא.

ברזדער שטארק זיך...

מכתבי חיזוק מבחורי ישיבתנו הק' בענין ההתבודדות

נקודת ההתבודדות

וגם: איך לעשות התבודדות כמו אלזס...

לכבוד פנה"ת האנטי ה' האמת חברי האנטי אל' האמת

יעשה התבודדות וכנראה בחוש איך שהבע"ד שם על זה כל כוחותיו, לכאורה מה כ"כ קשה לשבת על מקום ריק ולנסות [סך הכל לנסות] להוציא את מה שמונח בלב.

רביה"ק לא דורש ממך לדבר על תאות אכילה ולא על תאות ממון, רבינו פשוט רוצה שתוציא את מה שיש לך בלב ותן את זה להשי"ת ואם הלב שלך יבש תוציא דיבורים יבשים העיקר שתוציא ולפחות לנסות להוציא [תהיה מלצר באופן הכי קל שיש תגיש דיבורים להשם, מלצר הכי קל שיש] ולכן צריך לזכור שזה הדבר החשוב מ'הכל', ולכן להשתדל לעשות את זה כמה שיותר מוקדם במשך היום ובעיקר להשקיע במסירות נפש עצום על דבר זה ואפילו אם זה ממש קשה ואתה ממש עייף תכניס לראש שלך שזה התקווה היחידה שלך לנצח המלחמה.

ואם עוד לא זכית לקביעות של שעה אז תתחיל בפחות העיקר שיהיה קבוע ובכן חבירי היקר חזק ואמץ ואחוז עצמך בכל הכוחות ותשקיע חזק בדבר הזה בכח ובמסירות נפש עצומה ובעיקר בתפילה וכשאתה עושה התבודדות תבקש הרבה על דבר זה, אנחנו נמצאים במלחמה חזקה ורק נופלים ונופלים ואיך נגיע לעולם הבא בכזה מצב? זה התקווה היחידה!

ואם לא - נלך עם זה במסירות נפש של ממש אז אנחנו במצב מסוכן מאוד - ונתחרט כ"כ חזק למה איבדנו אוצר כזה ולכן חזק ונתחזק בעצה הזאת הכוללת והמביאה לכל העצות חזק ואמץ.

ראשית כל רציתי לומר לך אשריך לגמרי אתה בחור עם לב טהור באמת בחור מלא פנימיות אמיתית, רציתי לכתוב לך קצת דברי חיזוק אבל מחמת שעובר עלי מאוד כמו שהנך רואה בכל זאת אשתדל להוציא משהו דברי חיזוק מליבי.

ובכן עיקר תקוותינו והתחזקותינו הוא רק ע"י התבודדות דהיינו לשוח בכל ליבו להשי"ת ולצעוק אליו מעומק הלב (צעקה יכולה להיות גם בקול דממה דקה עיין שיחות הר"ן י"א) שנזכה לחטוף כמה שיותר אוצרות ומרגליות טובות בזה העולם ולעסוק רק בעבודת ה', ולא לחפוץ בכל השטויות וההבלים שעוסקים בזה בני העולם הזה כגון תאות דברים בטלים שהם כפשוטו דברים הכלים מאליהם שלא נהיה מכך כלום ולא ישאר מזה כלום לעולם הנצחי והעתיד (אם לא שמביאים לפעמים שמחה או נייחא למוחין אבל צריך להיזהר

שיהיה טפל ולא עיקר כי הרבה פעמים משקיעים בזה ושוכחים מה מטרתו) וגם על שנזכה להיות בשמחה ואזמרה ולא להסתכל על מחשבות של שטות המביאים לעצבות ומרה שחורה או מחשבות של הבל שמרחיקים מהשי"ת,

ובגלל שהעצה הזאת היא העצה הכי חזקה וגדולה ועליונה מן הכל, הבעל דבר לוטש עיניו על זה ביותר מכל הדברים כי הבעל דבר יודע שאם יש את זה לאדם אפי' אם יעבור עליו מה שעובר עד סוף ימיו אם הוא חזק בעצה הזאת 'סוף כל סוף בוודאי ינצח המלחמה', ולכן הבעל דבר מסכים הרבה פעמים שהאדם ילמוד הרבה ויתפלל בכוונה העיקר שלא

נחיצות ההתבודדות

וגם: אי לזוז לקרא 'מפורסם se קר'?

לכבודי ייגיי הפג"ח י"ו

ושמעתי מאחד ממשפיעי אנ"ש (נראה לי שר' נתן אמר את זה אבל איני בטוח) שפעם אחת בשנה ביום הכי קדוש במקום הכי קדוש נכנס אחד מכל רבבות ישראל נכנס הכה"ג האדם הקדוש ביותר ומכפר על כל עמ"י, כן ביוהכ"פ יום הכי קדוש הכה"ג בקודש הקדשים נכנס ומכפר על כל עמ"י ואם אתה רוצה לדעת איך היה נראה המחזה הנורא הזה באו וחז"ל ואמרו לנו כיושב סתר לחלות פני מלך מראה כהן.

כמו הברסלב'ר בחור שיושב לו שם בחור שלו ומחלה ומרצה את פני הקב"ה על כל מה שעשה ומתחנן אליו שיקרבו זה נקרא מחלה פני מלך, בדיוק כך מראה כה"ג ביהכ"פ נראה לי שזה מיותר לכתוב לך כל זה וודאי טעמת טעמה המתוק של ההתבודדות השלוות הנפש שמקבלים אז והגישמאק שמקבלים אז אבל בכל זאת היצה"ר עובד כל הזמן ואנחנו צריכים גם לעבוד כל הזמן ולהתחזק בזה.

וגם מה שדיברת עמי אתמול, מאחד שלמד חמש דקות ועלה ועלה עד עד עד שהתפוצץ חשבתי על זה אח"כ שאין לדמותו להתבודדות שבהתבודדות זה גישמאק זה מתוק היו באומן כמה מאנ"ש שעשו ח' שעות התבודדות כן כן שמונה שעות התבודדות שזה פשוט מתוק גישמאק ונראה שאין כזה דבר להתפוצץ מגישמאק.

פגשתי חבר מישי"ק שעכשיו לומד בישיבה אחרת ואמר לי אתה לא רואה את זה אבל אני רואה בחורים שאין להם התבודדות פשוט "נאבעך" אין מלים אחרות הרי על כולם עובר לפחות יש לנו את ההתבודדות להירגע קצת ולהתחזק והם אין להם את זה ה' יעזור שיתיצבו ויקבלו גם כן את זה.

בכל אופן אפי' שזה גישמאק שם היצה"ר כאלו קשיים על זה דייקא בגלל שזה כ"כ מחיה ומקרב להשי"ת אבל רבינו לימדנו ע"י תפילה יכולים לבוא להכל הרבה נתפלל על זה וה' יעזרנו בוודאי שנעשה כל יום התבודדות ונתקרב להשי"ת אמן ואמן.

תבין אוהבן

ראשית הריני להודיעך בדרך אגב שאיני רגיל כל כך בלכתוב מכתבים לחברים משום מה ואני יודע שזה לא טוב כי מכתב מאד מחזק וה' יעזרנו שכן נתחזק בזה, בכל אופן זה כבר הרבה זמן שאיני כותב.

ובעז"ה עכשיו אני אתחזק בזה, וסתם למה נצרך מכתב הרי אפשר לדבר בפה, כנראה זה מיותר להסביר, אבל בכל אופן יש הרבה פעמים שבמכתב מתחזקים יותר מדיבור משום שבמכתב אפשר לקרותו אפילו כמה פעמים וגם לאחר זמן למשל אני יש לי כמה מכתבים של בחורים מישי"ק שיעור א' ולפעמים אני קוראם גם עכשיו לאחר כג' שנים ועדיין אני מתחזק בזה וה' יעזור שהמכתב הזה גם יהיה לתועלת.

בנוגע למה שדיברתי איתך אתמול בעניין להתחזק לעשות התבודדות מדי יום ביומו ושלא יעבור שום יום בחיים בלי התבודדות וכמובן זה לא בא מאליו זה בא עם הרבה תפילות שצריך להתפלל להקב"ה שלא יעבור עלינו יום בלי התבודדות וה' יעזרנו בזה.

וגם צריך לשנן הרבה פעמים שרבינו ציווה לעשות כל יום התבודדות וע"כ לא יעבור שום יום בלי התבודדות בא הבעל דבר היצה"ר השטן והוא אומר אין כוח, אין מוח, לא יכול לרדת לשדה, מאד חם, לא יכול לדבר, אין דיבורים, ויש לנו לציית לרביה"ק שהסכים להפקיר אשת נעורים שלו וכמה מבניו וסבל יסורים על גולת חן אותנו לקרבנו אליו ית' שהוריד לנו כאלו עצות

ר' נתן כותב שזה צריך להיות חמור השעה התבודדות כמו תפילין כמו שתפילין שלא שוכחים ולא עובר יום בלי תפילין אפי' בלי מוחין ובלי חיות כמו"כ ההתבודדות צריך להיות בעז"ה בקביעות עצום, ידוע שהיה דיבור אצל אנ"ש שיום שלא עושים התבודדות אזי נקרא מפורסם של שקר שקוראים אותו ברסלב'ר ואותו יום אינו ברסלב'ר.

וגם ידוע שכשיש דין למטה אין דין למעלה כשבחור עומד למטה ועושה לעצמו דין חשבון הנפש איך עבר היום ומתחרט ומתוודה עליהן וכו' אזי אין דין למעלה.

תקוות ההתבודדות

וגם: איך לצוריות לא עשר הזכר?

לכמו יניני ניין ... י

ועוד הרבה ראשי תיבות שיש בחודש אלול והיוצא מזו שבחודש זה אנו מקבלים מהשי"ת קרבת אלוקים ומתעוררים בתשובה לפניו על כל מה שעבר במשך השנה כולה, והנה כתב רבינו הק' כשמקיים העצה הזו דהיינו "התבודדות" יכולים לבוא לדרגות הכי גבוהות שבעולם כמ"ש רבינו הק' יכולים להיות "כמוני ממש" אין לנו השגה בכאלו דיבורים שכתב רבינו הק' "כמוני ממש" אבל מה שאנו יודעים כן שע"י התבודדות יכולים לבוא להכל להכל.

והנה וודאי הינך יודע מה זו התבודדות ואיך עושים התבודדות אבל כדי לחזק אותי ואותך ביחד נבאר כאן קצת מדרך ההתבודדות כפי שקבלתי מהראשי החבורות שיחיו ועוד, מן הספרים הק' של רבינו הק' ועוד ועוד.

א'. לעשות חשבון הנפש על כל מה שעבר עלי במשך היום ואם כך ראוי לעבור את השנים הלוא עוד מעט נישכב עם הרגליים אל הדלת.

ב'. ולבקש ולהתחנן מלפניו ית' בדברי חן, ריצוי, ופיוס, טענות, ואמתלאות, שהקב"ה יורינו בדרך הטוב והישר לעבדו ית' ולעשות נחת רוח לפניו ית' שמו.

ג'. ולהודות על הטוב להשי"ת על שיזכנו ליכנס בישיבה של רבינו הק' ולומדים ספריו וכו' ועוד הרבה שיש לנו להודות להשי"ת.

השי"ת יזכנו שנוכח באמת לקיים כל עצותיו של רבינו הק' ובפרט עצת ההתבודדות ונזכה בקרוב לביאת משיח צדקנו ואמן.

ר' נתן כותב שראה לעשות אצל אנ"ש שיחת חברים לכן רציתי לעשותו במכתב הזה אשרינו מה טוב חלקנו ומה נעים גורלינו שאני יודעים מרבינו הק' ואנו לומדים בישיבה שנקרא על שמו ולומדים ספריו, ומקיימים עצותיו אשרינו יקירי מה אומר לך מאז שנכנסתי לישיבה הק' ראיתי אצלך ה'מדות טובות שיש בך' ההתמדת התורה שיש בך הרצונות לעשות נחת רוח לבורא ית"ש הן בסדר עיון ובסדר בקיאות וסדר שלישי אשראי שזכיתי ללמוד בישיבה שלומד בחור יקר כמוך.

והנה כתב רבינו ז"ל, דע שאדם צריך לעבור על גשר צר מאד מאד והנה אנו ב"ה לומדים בישיבה"ק, ובה עבר עלינו שיעור א' ובוודאי קצת טעמנו מהגשר הצר, ומהי העצה הלא זה קשה מאד, לזה עשה הקב"ה עמנו חסד גדול והודיע לנו מ"הנחל נובע מקור חכמה", הלא זה רבינו הק' ואם מקיימים העצות שנותן לנו רבינו הק', אמר רבינו שיוליכנו בדרך של צדיקים.

רבינו אמר "גאר מין זאך איז תפילה" על כל דבר ודבר צריכים אנו להתחזק ולהתפלל להשי"ת על זה לבד שזכינו להיות מקורבים לנמ"ח, ולקיים עצותיו הקדושים צריכים להתפלל והנה רבינו נתן לנו עצת העצות והיא "התבודדות" והיינו להתבודד ולפרש שיחתו בינו לבין קונו ולספר לו כל מה שעובר עליו הן ברוחניות והן בגשמיות ובפרט עתה בחודש אלול שראשי תיבות אלול "אני לדודי ודודי לי" "אוי לי ודודי לי"

תבין אלוהבין

גדולת המתבודדים

וגם: לא ה'יקטי' האכות' האמה'...

או תברי ויניני

ורואים ממש באנשי הצדיק שפעולותיו באמת עושים פירות וכו' וכו' אשרינו שאנו חוסים בצילו של רבי רחמן שכזה.

וגם כאן בישיבתינו הק' רואים את תבערת אשו הק' הכובשת כל אחד ואחד ואספר כמה עובדות:

1. אני מכיר באופן אישי בחור שזוכה להתבודד יום יום בקביעות שעה ביום ובליל שישי שעתיים!! ועוד הרבה הרבה שאני אישית יודע בהם שקביעות של שעה היא מנת חלקם.

2. בשדות סביב הישיבה פוגשים כל יום בחורים מיישיבתינו הן כאלו באורח קבע והן כאלו שמוצאים שם פינה של יישוב הדעת באופן חד פעמי וכו'.

3. וכן בסיפורים שפורסמו על בחורי ישיבתנו ג"כ רואים את גודל התבערה.

ומכל זה אנו רואים את גודל כוחו של הצדיק מעל 200 שנה אחר הסתלקותו ויותר מכך יעיד כ"א בעצמו ומכך נקח כח להתקשר ולהידבק בעצותיו בתכלית, אמן.

בראשית דברי אודה למערכת "כלי לקבל" על ה"טראסק" האדיר בענייני ההתבודדות והשיחה בינו לבין קונו.

זכיתי להתבונן קצת על אנשי הצדיק בדורינו ומה אומר לכם יצאתי מהכלים ממש! ההשתוממות וההתפעלות כבשו את לבי! זכינו ויש לנו רועה נאמן כזה, אשר הוא מרחמינו ומנהגינו בדרך חדשה שאין בה שום דריסת הרגל לכלל המקטרגים והמסטינים והוא מלמד אותנו דרכי אמונה ותפילה שמחה והתחדשות התמדה ושקידה.

והפלא הגדול שביותר הוא שהרי ידוע שצדיקים אחרים היה להם הכח לעשות ביטול הבחירה אבל רביה"ק אין זו דרכו אלא כל עבודתו הוא להאיר לאדם הבעל בחירה דעת דקדושה והארת עצותיו הק' באופן שנבחר בטוב!

[דרך אגב, ידוע הליקו"ה המבהיל שמוהרנ"ת מדבר שם שה"בחירה" מתבטאת בעיקר בתפילה והתבודדות ואחד שרוצה לבחור בטוב עליו להשקיע בהתבודדות - ובכך הוא בוחר בטוב!!!]

נקודה למחשבה • כהאיש אלא כוס ריקה...

אני מנסה להתבודד ואין לי דיבורים, זועק האחד, חבירו לעומתו מטעים: "אתה פותח חבילת כוסות ח"פ אתה לוקח כוס בוחן אותה מכל הכוונות... יבש בלי טיפת מים... אני יותר יבש מזה! אין לי דיבורים! נפש כמהה לפרש שיחתי אבל הכל סתום - - -

מוהרנ"ת מדריך על נושא זה ואומר שאפ' דוד המלך עליו השלום היה לו "עת צרה גדולה וכו' עד שלא היה יכול לפתוח פיו לסדר דבריו כראוי אבל עיקר הדבר שמצא הרחבות בתוך הצרות והודה לה' על זה ועי"ז התחיל לפרש שיחתו וניצל וזה מזמור לה' בברחו מפני אבשלום שלכאורה תמוה מה הקשר בין מזמור לבריחה אלא הודה ואח"כ נפתח לבו (עיין עוד דברים נפלאים הלכות כלאי בהמה ד') והכלל הלב סגור - אין דיבורים תודה לה' - הכל ייפתח!! שמעתי מהרה"ח ר' בנימין פראנק שעל עניין זה בעצמו צריך לבוא להשי"ת ולומר לו ראה גם ראה ריחוקי העצום שאני רחוק כמטחוי קשת ואפ' להגיד לך ולפרט ולפרש לפניך שיחתי אין בי כח ועל זה לבד לשאוג ולזעוק.

בחור יקר! ישועתך קרובה בעצת ההתבודדות טמונה תקוותך ולכן אף אם זה מלווה בקשיים אל תתייאש לעולם!!! דראפיע זיך און האלט זיך חזק ואמץ.

נשמת ההתבודדות

וגם: *ואה אבנאמי ונדאמי בהתבודדות*

אכמו תברי ויגוי פיך כאר: י"ו

זמן קצוב דיבור עם ה' זה בכלל לא קשה כי תדמיין לעצמך שאתה מתחיל לספר סיפור לחבר שלך אז אתה מתחיל שפעם היה ככה והוא ככה, כמו"כ הוא בהתבודדות תתחיל מילה ועוד מילה, ותספר לה' הכל מזמן 'קיימה ועד זמן שכיבה' איך עבר היום בין לטב ובין למוטב ובין לרע, בכל האופנים, פשוט חשבון הנפש,

ואז כשתעשה התבודדות בצורה כזאת של חשבון הנפש פשוט איך עבר היום, כמה כוונת בתפילה וכמה כוונת בברכת המזון וכמה נסיונות היה לך וכו' וכו', אח"כ כשתצא מהשדה תרגיש נייחא למוחין אה איזה חיות איזה רוממות - "חבל שרביה"ק לא אמר שהתבודדות הוא שעתיים"...

כל זה מגיע אחרי הדיבור עם ה' שעה או פחות וכו' כל אחד במצבו, כי כל הסיבה שאין לבחור כח לעשות התבודדות הוא מחמת שהוא לא מבין מעלת הקשר שלו להתבודדות, מה אני יגיד להשי"ת...

לכן הרבה פעמים כשמתחילים לעשות התבודדות פתאום נופל תרדמה ויושנים ולא יודעים למה אבל באמת זה פשוט מאוד כי זה לא השיג מעלת ההתבודדות עדיין, ולכן אין לו דיבורים ולכן פתאום הוא ישן אבל ברגע שיראה לעצמו שעשיית התבודדות הוא דבר טוב דבר כ"כ גדול - פשוט "דיבור עם ה'", אז בוודאי ההתבודדות שלו תזרום ותפעול ויהיה לו דיבורים.

יהי ה' איתנו שנוכה לעשות התבודדות בכל יום למשך שעה תמימה ויהיו לו דיבורים יפים כמו דיבור עם חבר ונתחיל להיות אנשים כשרים באמת ע"י ההתבודדות בזכות רביה"ק זיע"א אמן.

תבין אנכי...

ראשית כל "עלינו לשבח" לאדון הכל על שזכיתי לישב איתך ביחד בישיבה קדושה זו וב"ה עוסקים ביחד בתורה וביראת שמים, בעבודת ה', במידות טובות, בקימת חצות ועוד דברים חשובים, ועכשיו במכתב זו רציתי להתעורר יחד בעבודת "ההתבודדות" עבודה גדולה אשר בוודאי ידוע לך מעלתה וגדולתה כמו שאמר רבינו הק' שהיא "המעלה העליונה וגדולה מן הכל" וכן מה שאמר ש'מקטן ועד גדול אי אפשר להיות איש כשר באמת כי אם ע"י התבודדות" ובוודאי ידוע לך ג"כ כמה גדולה היא ההתבודדות וכמה חשובה היא, וכמה עסק בזה רביה"ק וכן תלמידיו אחר.

אולם למרבה הפלא לפעמים רואים רק תעמולה ושאר הדברים לגבי העצה הק', אולם כשמגיע למעשה, אז אומרים: "קשה לעשות את זה.. (כמו הרבה פעמים שמדמיינים לעצמם כמה אנשים איך שהם יבנו בנינים גדולים והם מתכננים כאלו צורות וכדו', אבל כשמגיע למעשה הדבר לא יוצא מן הפועל)

ועל זה באתי לעורר אותך, פשוט ביחד לנסות להתעורר על דבר עשיית התבודדות ולא רק להסתכל על הדפים ועל הגליונות וכיוצא בהם אלא ג"כ לעשות אותו למעשה,

פשוט להיכנס לשדה או בחדר וכדו' ופשוט להתחיל לעשות התבודדות פשוט לדבר עם ה', ולא להגיד ליקו"ת או ללמוד או להתחזק בחברותא כיון שזה לא התבודדות.

בוודאי אין אני מזלזל בהם רק שההתבודדות שאמר וצוה לנו רביה"ק לעשות הוא פשוט לדבר עם ה', עוד מילה קטנה ועוד מילה, עד שמגיעים לאיזה

עשיית התבודדות

וגם: לא האלה ג'דולה ולציונים...

או תברי ויזרים ונאמנים בלא חכמים.

המלכים? התבודדות הוא לעובדי ה' לצדיקים ל-אמת'ע
ברסלב'ר חסידים - אבל אני?... וכדו' וע"ז אומר רבינו
שהיא מעלה עליונה ו"גדולה" - שזהו מעלה גדולה
שכולם שייכים ונכנסים בה היינו גדולה מצד שמכילה את
כולם - עובדי ה' - סתם אנשים פשוטים - פושעים ...
כולם חייבים להתבודדות יום יום!

אז קדימה: איך שאתה נראה ואיפה שאתה אוזח
תעזוב הכל את כל הבלבולים וזרוק עצמך לשדה!... חזקו
ואמצו!!!

הוספה: רוב המניעות והבלבולים שיש על קיום עצה זו
באה מחסרון אמונה ברביה"ק כי כשמאמינים באמונה
שלמה ופשוטה שאם רבינו ציווה לקיימה בכל יום צריכים
לעשות כל טצדקי שבעולם לקיימה אזי ממילא מוצאים
זמן ומוח לזה... והבן היטב!!!

תבין

לרגל הכינוס האדיר בו נתחזק יחד בקיום עצת העצות
יום יום בלי שום פשרות בעז"ה ברצוני לשתף אתכם
ב"דיבור" נפלא ששמעתי מאחד מחשובי אנ"ש שליט"א:
רבינו הק' אומר ש"התבודדות הוא מעלה עליונה וגדולה
מן הכל" (תו' כה תנינא) אם שמתם לב יש כאן שני
ביטויים מרבינו 1 - "עליונה" 2 - "וגדולה". ורבינו אומר
שני לשונות אלו כנגד שני סוגי מניעות ובלבולים שיש
להאדם על קיום עצת העצת האחת היא - שהרבה פעמים
נזכרים ממש לפני התבודדות שיש לנו סדרים ולימודים
להשלים או שסתם מרגישים שאולי כדאי ללמוד עכשיו
או לשמוע איזה דרשה / חבורה בעבודת ה' וכן שאר
עובדות דקדושה וע"ז כותב לנו רבינו שהתבודדות היא
מעלה "עליונה" שזה למעלה מן הכל! - "תעזוב עכשיו
את הכל ותרוץ לשדה!"

והבלבול השני הוא - שהאדם חושב לפעמים מה
אני יעשה התבודדות? מי אני שאדבר לפני מלך מלכי

נקודה למחשבה • כ"ס לאן צ"ח

הוא אכן היה עני בכסף, אבל בדמיונות הוא היה עשיר. ואחד מהדמיונות שרצה להגשים היה נסיעה ברכבת
בעיר הבירה הרחק הרחק מן הכפר הנידח שבו היה גר, וע"ז במיוחד לא חשב לוותר כ"כ בקלות הוא צבר פרוטה
לפרוטה במשך חודשים ארוכים וחסך מפת לחמו עד שהגיע ליום המיוחל שבו החזיק סכום נאה ויפה בכדי
לקנות כרטיס נסיעה ברכבת הלך ושוב בשמחה עצומה יצא מן הכפר שלו וניגש לכיוון דוכן מכירת הכרטיסים
כשהוא שופך את כל המטבעות ומוסר זאת בגאווה לפקיד, בתגובה מסר לו כרטיס לקרון המפואר להניח ביותר
כשהפקיד משתומם איך כזה קבצן מחזיק סכום כזה ומפרגן לעצמו תפנוקים, אך שתק ההוא ביש מזל.

עלה לקרון של הקבצנים, בלא לדעת מה הפסיד וכו'. והרכבת יוצאת לדרך, בתחנה הרביעית עלה פקיד -
גובה - כזה בעל בשר שכולו אומר חיל ורעדה, וכשהעני הבחין שכל העניים החברים שלו מתחבאים מתחת
לכסאות, הצטרף ועשה כך בחושבו שזה חלק מן החוויה הגדולה, אבל למזלו הרע, שכח להכניס את רגלו וזה
בצבץ החוצה במקצת, והנה קרה מה שקרה והפקיד נתקל בו וכמעט נפל עלי אדמות, בזעם צוה עליו לצאת
וביקש "כרטיס" ההוא בתמימות ובפחד מוסר לו את הכרטיס, הגובה עומד ומשתומם, ובפליאה זועק - מה
אתה מחפש מתחת לספסל, המקום שלך זה בקרון המפואר - כמו איזה עשיר ולא כמו איזה קבצן עלוב...

...

רבינו נתן לנו עצות רבות, ואחד מהם זה עצת התבודדות - זה כרטיס לקרון המכובד בגן עדן; וכידוע "אם
יש דין למטה אין דין למעלה וכו' - אם בן אדם עשה התבודדות אין הקב"ה דן את דינו ונחשב ליום זכאי מלא
מצוות, וחלילה לנו להיות שוטים וליפול בידי השטן האורב להפיל אותנו בשאול תחתיות (מתחת לספסל).
צריכים רק להשתמש בכרטיס האמיתי שלנו.. וכך נגיע ישר לגן עדן.. ה' יזכנו!

על פחדים ומניעות בדרך להתבודדות • טור נוגע

ביום מן הימים בסדר שלישי, ישבתי ולמדתי ליקו"מ תנינא, ולפתע ראיתי לנגד עיני משהו מדהים ומענין דבר שטרם נשמע כמוהו, תורה ק' תנינא, וז"ל - "ספרו לי שאמר שמקטן ועד גדול א"א להיות איש כשר כי אם "על ידי התבודדות" בהתחלה לא כ"כ ייחסתי לזה איזושהי חשיבות, אבל אחרי כמה שניות התחילו המילים לצוץ נגד עיני וכאשר התבוננתי בזה קלטתי שזה לא עוד איזה שיחה וכדו' אלא רבינו כותב כאן דבר נורא ומחריד, ש-ש-ש אין אפשרות ואופן להיות איש כשר רק ע"י התבודדות.

וחשבתי ותמהתי לעצמי, למה על ר"ה אנשים התמסרו ומתמסרים ומשלמים כסף רב והמון "דמים" בלי חשבון... ופה בהתבודדות שרבינו הק' צוה לקיים זאת כל יום ורק זה יעשה אותך לאיש כשר משום מה זה לא כ"כ מדובר ונושא ויתכן ובטוח שאתה הקורא עושה התבודדות אבל כמה אנשים ובחורים [גם בישיבה למרבה הצער והכאב] לא עושים כל יום התבודדות רק בדמיון שמדברים מזה ומנסים להתחזק אז מדמיינים שכבר עשו.

וזה כואב וזועק - האם אינך חפץ להיות איש כשר, בסך הכל מבקשים לזכות אותך להיטיב את מצבך עם דבר קל ונעם כ"כ להתנתק ל'שעה' אחת מכל הבלי עוה"ז ולהתבודד ולשוח לבך לקב"ה כמו לידיד טוב. וכמובן שאין בזה כוונה לשבור אלא לעודד ולחזק כי זה חיינו וזה תקוותנו, !! מען מוז מאכן התבודדות יעדן טאג!

ואותו "רבי" שצווה לנסוע לאומן ולהיות בשמחה וכו' וכו'... גם הזהיר וצווה להתבודד כל יום זה לא עונש זו זכות ומתנה תתבודד תטעם תרגיש תבין ו... תתבודד אשרינו אשרינו שזכינו.

...

לא המדרש הוא העיקר אלא המעשה:

מעשה באיזה מפקד משטרה גדול שהוטל עליו תפקיד מסובך מאוד, להיכנס לאור יום לתוככי מחנה פליטים בלאטה בשכם כדי לעצור את חלילי דחמוטי מבוקש גדול, שהיה אחד מהש"יחים הערביים שהצית יומם ולילה את מאמיני המטומטמים והפתאים לצאת לרחובות ולפגוע ביהודים [ה"כופרים" לשיטתו הכזבנית] רח"ל, לפזר מטעני חבלה בתחנות האוטובוסים, לעשות לינצ'ים ח"ו בבני העם הנבחה, לשרוף תחנות משטרה [- כי בכל עולה יש יושר (שיחות הר"ן צז)], ולכן הוחלט לעצרו בכלא למנוע תרחישים מסוכנים של פיגועים.

כדי לארגן כזה מבצע מסובך התכונן המפקד החרוץ שבוע שלם בהבאת המון שוטרים ומסתערבים וגם המון אמצעים לפיזור הפגנות ועימותים כרימוני הלם, כדורי גמי, רימוני גז, פצצות

מעשה זאת נעשה? מפקד?

"נחמן, עדיין לא עשית היום התבודדות, תתעורר!" - צעק אל החולה הדומם ואז... / סיפור מרטיט

...הוא שוכב על מיטתו באחד מהבתי חולים הידועים בארץ, נטול הכרה כשהוא ישן עמוק עמוק, ספק אם זה הפעם האחרונה שהוא ישן בהעוה"ז, בסיטואציה זו הוא נמצא אחרי שנפצע קשות בתאונה מחרידה בדרכו ל'כולל חצות' שם הוא לומד, המדובר הוא בברסלב'ער חסיד מהכת השלישית - האפויים בליבו של רבינו, ושמו נחמן נתן [שם בדוי], מיודענו נחמן נתן בוער בענין של רבינו, מקיים עצותיו בתמימות ופשיטות, ומקפיד שלא לעבור יום בלי שעה התבודדות [ואף אם יתהפך העולם]

מיודעינו נחמן נתן זה שוכב כבר זמן רב ככה ועדיין לא התעורר, לנחמן נתן אח מסור ושמו אהרן נפתלי [ג"כ שם בדוי], גם הוא ברסלב'ער חזק במלוא מובן המילה, והוא ליוה את תיקו הרפואי של נחמן נתן, באיזה אחד מן הבקרים בשבועיים שאחרי התאונה נכנס הפרופסור הגדול עם קרחתו המבהיקה, לחדרו של נחמן נתן, ואומר לאהרן נפתלי: תשמע, אם אחיך לא יתעורר בזמן הקרוב, אתה כבר יכול להתכונן להלוויתו, וניסה לייאש אותו שאין מה לעשות,

אבל אהרן נפתלי ממשיך: להתפלל ולקוות לישועה, ואז נמסר לו מאיזה עסקן רפואי שיש דרך לעורר בן אדם גם במצב שמכות חשמל וזעזועים גופניים לא יצליחו בכך, והוא: לזעזע אותו נפשית, אם תוכל לדבר אליו ולפגוע בנקודה ששייכת אליו מאוד, אולי יתעורר, ניגש אחיו של נחמן נתן, וצועק אליו: נחמן נתן, אל תעשה את זה לאשתך שגם ככה סובלת כבר מספיק, ועכשיו תשאיר אותה אלמנה רצוצה עם בנים יתומים שחוקים וכאובים! לא עזר הוא צעק: נחמן נתן, כבר כמה ימים שלא קיימת מצוות ומעשים טובים! לא עזר, וכו' וכו'.

אהרן נפתלי יצא לחוץ והתבודד בינו לבין קונו, ובאמצע ההתבודדות, השי"ת הבזיק לו רעיון חזק, הוא אף רץ לחדרו של נחמן נתן והוא צועק עליו: כבר כמה וכמה ימים שלא התבודדת, ולא שפכת שיחך לפני השי"ת! והבלתי יאומן קרה: נחמן נתן ה-ת-ע-ו-ר-ר-!!!

מהסיפור האמיתי הזה [לא מדויק וגם הפרטים קצת מטושטשים] יוצא לנו "א מוראדיגע נקודע" והיא:

ברסלב'ער חסיד שמתבודד כל יום מקבל קשר

חזק לשעה
הזאת יותר
מכל שאר
שעות
היממה, זה
יין הונגרי,
זה ממכר, זה
הכרחי. ויותר מכל,
זה החיים.

עשן, גז מדמיע ופלפל, כדורים ורימני יד, מקלות ואלות וכו' וכו' [הציבור שלנו מכיר את כל האוסף שלהם לא צריך להסביר] ואחרי שקיבלו מודיעין עדכני על מקום הימצאו של חלילי יצאה ה[ן] ס"מ עם חילותיו והתחילו להכנס לשם עם כל השחצנות והגאווה, שכחנו לציין שלמפקד היתה חולשה קטנה, הוא פחד מכלבים, ולכן ברגע שרק נכנס למחנה הפליטים והכלבים התחילו לנבוח 'הב הב' אז הוא ברח, ובסוף חזר, ועוד פעם ברח, וחזר וברח וחזר וכו' עד שברח לגמרי מהזירה בבושת פנים ובידיים ריקניות.

איך אתם מסתכלים עליו? משוגע, חסר שכל, שוטה! למה? כי אתה הולך לעשות פה מבצע כזה מורכב להיכנס לסכנה שגופך יכול להינקב ולהיפצע מכדורי ואבני האויב, ומזה אתה לא מפחד, אבל מנביחת כלבים שאינם יכולים לעשות כלום מהם אתה מפחד?!

...

רבינו בשיחות הר"ן רל"ה, ממשיל את זה עלינו ואומר: אתה בא להתבודד, לדבר עם השם, ומה אתה רוצה בהתבודדות, שהשי"ת יתן לך כח להפוך ממשועמם למתמיד, מבעל תאוה'ניק לשובר תאוות קשות, מסכל וטיפש לבר דעת, מרש לראש, מעני ואביון לעשירה, שהם דברים מאוד קשים ומסובכים שדורשים המון תפילות והמון יגיעות לזכות לזה, ולמה אתה נמנע מלצאת להתבודד, מלצאת לקראת השם ולתת לו שעה אחת מיומך לדבר אליו על כל זה, בגלל כמה מניעות טפשיות מהסוג של: כואב לי הראש, אין לי כח, אני שבור, קשה לי, ועוד מיני חלישות הדעת ועצבות, משיגינ'ער!!! אתה נכנס לעבודת השם והולך להתבודד ולשבור כאלו תאוות ומידות קשות ורעות, ואתה נמנע מחמת איזה 'חלישות דעת' קטנצ'יק?!

10.ב. איננו מתכוונים למשטרת הרשע והפשע אלא למשטרת הבריטים שהיו פה לפני 75 שנים, או בעצם, למשטרת התורכים שהיו פה לפני 109 שנים. 9.

נחמן מספר:

זיכני הקב"ה ליכנס למכינה הק' של ר' בנימין פראנק אשר בו מנחיל לבחורי כתי' ט' את העצה הנוראה מבארה בפשיטות ובתמימות עם כל פרטותיה ועניין הקביעות שבה שברסלבר חסיד לא עובר שום יום בלי התבודדות - אין מציאות כזאת כמו שאין מציאות יום בו לא מניחים תפילין כמו"כ ציווה עלינו רבינו הק' שאין יום שעובר בלי התבודדות רוצים לזכות להבטחות הנוראות של רבינו הק' שיוציאנו משאול תחתיות ויקרבונו אליו ית' ולעשות אותנו אנשים כשרים באמת.

זה המפתח, זה הדרך, פשוט לציית לרבינו הק' רבינו ציווה להתבודד עם בוראנו כל יום אז בתמימות לא עובר שום יום בלי שעה התבודדות. ולאט לאט תעלה עוד מעט ועוד מעט ובוודאי תגיע לשעה כי רבינו דיבר על שעה משעה אבל עכ"פ כל דיבור ודיבור שאדם מדבר עם הקב"ה כתב רבינו שזה כביכול שהקב"ה מחכה לכל דיבור שלנו כמו שאב מחכה לילד שעשועים ואנו הרי מאמינים בדברי רבינו ואם רבינו אמר שזה כך אז זה בדיוק כך! אבל אני חשבתי לעצמי אז איך אעשה דבר כזה להתחיל לעשות כל יום התבודדות בקביעות מילא פעם בכמה ימים וכו' אבל כל יום בקביעות (אני לא יודע למה אבל זה נפל עלי מאד קשה).

וכשמעתי שר' בנימין מעיד על עצמו שמאז שהיה בחור ששמע אלו הדיברים התחיל לעשות בקביעות כל יום התבודדות וב"ה הוא נשאר בנ"א נורמלי (לא מלאך ושרף) אז ראיתי שפשוט זה לא בשמים אז קבעתי לעצמי אז 10

אנא ואנא עסוק בתיקוני הכניסי להיכלך הק' ואזכה להשתעשע עם הצדיקים אמן.

נתן מספר:

ההתבודדות היא עצת העצות והמעלה העליונה והגדולה מן הכול וע"כ בודאי שהסט"א משימה עצמה לאורך ולרוחב למנוע בכל אופן את קיום ההתבודדות כתיקונה והנה כשם שפרצופיהם שונים כך דעותיהם שונים ולא ראי זה כראי זה אך מ"מ בודאי יש תועלת בשמיעת וקריאת סיפורי התבודדות ועי"ז לקבל את נקודת החבר בענין זה, כרוב מחברי, ההבנה בגודל מעלת ההתבודדות החלה מהמכינה עם כל התמימות והפשטות מאז החלו הכיסופים לחדור את לב האבן

אך לצערי הרב הדבר לא נקלט כחייב במהלך שנות היש"ק מדי

דק' וחשבתי שאצלו ית' זה חשוב כמו שעה כי זה מה שאני יכול והרבה מאד התפללתי לה' שאזכה לעשות שעה כמו התיקון של הרבי.

ולאחר זמן מה ראיתי שביכולתי כבר לעשות 22 דק' בקביעות אז התחלתי 22 דקות בקביעות ולאחר זמן מה חשבתי שאפשר כבר לעלות ל-25 דק' אבל בשבת עדיין איני יכול (בשבת הרי אסור חשבון הנפש רק הודאה או בקשה על רוחניות וכו') אז שאלתי לר' בנימין אז הוא אמר לי תחכה עוד מעט וחיכיתי עד שעליתי ל-25 דקות.

וכהיום ברוך ה' כמעט בכל יום אני מודה להקב"ה על הזכות העצום שנתן לי לציית לרביה"ק ותמיד אני מבקש מאתו ית' שאזכה להמשיך ולציית לרביה"ק ולא יעבור עלי שום יום בלי התבודדות שאוכל לאחר פטירתו כשאשכב עם הרגליים לדלת לבוא לרביה"ק ולומר לו רבי עשיתי מה שציוותני

ללא שיקבע לעצמו שלא שייך אליו דיבורים אלא שינסה בכל פעם כפי כוחו) וסוף כל סוף הוא יראה אור בקצה המנהרה וע"י עצה זו יזכה להיות איש כשר באמת לזכות לגאולה הפרטית והכללית בבא"ס.

ג. נפתלי מספר:

באחד הימים ישבתי בפניה מסוימת ב"פעלד הקדוש" והשחתי לבי לפני בוראי בהתבודדות ושפיתת הלב ובתוך כך שמת לי לב שעוד בחור ועוד בחור ועוד ... עוברים לידי ומתבודדים (או בדרכם לפינה כלשהיא להתבודד) וככה פתאום בהשראה של ההתבודדות זה האיר לי וממש הודיתי לה'...

הרגשתי שאני לומד בישיבה שזה מכרה זהב כפשוטו ממש דהיינו רואים כ"כ הרבה בחורים מהישיבה משיחים לבם לפני ה' (שזה ידוע בעולם כעבודות של צדיקים נשגבים ביותר) שעל זה אמר רבינו שזה ממש כרוח נבואה ושאר דברים נשגבים.

"בקיצער" בחור שעושה התבודדות הוא לא בחור פשוט אלא זוכה למעלות גדולות ביותר וישיבה שכל בחוריה מתבודדים, מי ישער ומי יתנה גודל תוקף רום מעלת ישיבה זו, כל אחד שנמצא פה יכול לקבל מלא חפניים קדושה וטהרה, שמחה ודביקות בה'

אשרינו שאנו זוכים לכאלו מתנות ההתבודדות ושאר המתנות שהנחילנו רבינו הלא אחד שמשיח לבו לפני ה' כל יום בקביעות הוא ממש "אויסיגארבעט" וישיבה שלימה של כאלה בחורים זה ממש פלאי פלאות.

שאינו מבין מה הענין של הדרגה הרי תכל"ס העצה של רבינו היא שעה ומי יכול להורות אחרת בודאי שיש שלא מסוגלים להגיע לשעה בבת אחת או לפחות משוכנעים כך מפני שלא יודעים מכחם ואם היה ברור להם שאין להם תקנה להיות איש כשר כי אם ע"י עצה זו בקביעות של שעה שוב יסתתמו להם שערי תירוצים [לא באתי לחלוק על העצה של הדרגה אלא להעיר שלכאורה אינה שווה לכל נפש ומי שלא מצליח בזה שינסה שעה בלי לפחד].

בפרט שאע"פ שירבו ע"ז המניעות אבל אם הרבה הורה כן בודאי אין לך אדם שאינו יכול לקים את ציווי רביז"ל וכו' וכו' מזה התחזקתי, שמע! תפסיק לרמות את עצמך צא לשדה בכל מחיר, לא שהפסיקו המניעות ולא שלא היו נפילות אבל שבע יפול וכו' והעקשן יצליח ואין גיבור כמתיימש שהרי בלא עצה זו אין לך שום תקוה

והנה בודאי שבימים הראשונים עוד היתה לי איזה התעוררות בפרט שהייתי מפוטם בחבורות ודיבורים ועצות וכו' בנושא, אבל אחרי כמה ימים אני מוצא את עצמי בלי דיבורים משוטט לבד במרחבי הפעלד פעם מחפש דיבורים ופעם מחפש מוחין והייתי שבור, עד שהלכתי על שעה כבר אני נופל מזה

ואז שוב הגיע הישועה בדמות החבורה בליל שישי ובה דיבר הר"ח מגודל הצורך בבקיאות בשוב שהרי רוב ימי האדם הם בשוב ואם בחור מוצא את עצמו חודשיים בלי דיבורים שלא יתיימש אע"פ שזה יכול להמשך גם על פני שנים מ"מ זה ציווי רבינו שתדבר עם ד' שעה ביום ואם אין לך דיבורים אז לא

פעם חטפתי איזה שהוא שמועס שהיה טופח על פני בגודל חיוב ההתבודדות אך עם כל זה מאוד לא התחברתי למהלך ההדרגתי "תתחיל בחמש דקות עם סטופר" אמרו לי השכם והערב הרגשתי צמצום כל היום הייתי רוצה לדבר על ים של נושאים וכשהגיעו החמש דקות הכול התאדה ועם הזמן ירדתי מזה בכלל עוד כמה נסיונות החיאה והחלטתי עד כאן, אם בהדרגה אני לא יכול כ"ש בבת אחת

כשנכנסתי ליש"ג הבנתי שאם אני לא ילך לשדה אני פשוט משחית את ימי אבל זה גם לא עזר אחרי כמה ימים מצאתי את עצמי עושה "התבודדות בחברותא" והרדמתי את הענין לעוד תקופה ואז בחמלת ד' עלי (לא, אל תחשבו שקיבלתי איזה גילוי!)

באחת החבורות ביש"ג אמר הראש חבורה החשוב שליט"א

